

I. Valtioneuvoston ohjeet hintasäännöstelyn tehostamiseksi.

Annettu 8 päivänä marraskuuta 1943.

Viranomaisten on hintakysymyksiä ratkaistessaan noudatettava seuraavia yleisiä periaatteita:

1) Maataloustuotteiden vähittäismyyntihintoja ei näiden ohjeiden voimassa ollessa saa korottaa. Tuottajan maataloustuotteistaan saamia hintoja ei myöskään saa nostaa.

2) Raakapuun perushintoja ja niistä johdettuja kantohintoja ei ole sallittava korottaa siitä tasosta, josta Metsäkauppaneuvottelukunnassa on sovittu heinäkuussa 1943. Edellämainitun sopimuksen ulkopuolella olevan raakapuun hintaa sekä halkojen hintaa ei myöskään saa nostaa niiden hinnoista voimassaolevien määräysten — tai määräysten puutteessa nykyisten hintojen — edellyttämästä tasosta.

3) Kotimaisten teollisuustuotteiden hintojen korottamista ei ole sallittava eikä uusille tuotteille ole vahvistettava hintoja, jotka tuotteen laadun ja tuotantokustannukset huomioon ottaen ovat vallitsevaa hintatasoa korkeammat.

Teollisuustuotteiden laatua ja tarkoituksenmukaisuutta on erikoisesti uudenlaatuisiin tuotteisiin ja korvikkeisiin nähden tehokkaasti valvottava.

4) Ulkomailta ei ole sallittava tuoda tarvikkeita hintoihin, jotka ovat vastaavien kotimaisten tuotteiden hintoja korkeammat, ellei sellaisen tarvikkeen tuonti ole maalle välttämätön. Ulkomailta tuotavien elintarvikkeiden hinnat on tarpeen vaatiessa valtion varoilla pidettävä vastaavien kotimaisten tuotteiden hintojen tasolla. Lisäksi on tuontihintojen muutoksia koskevista kysymyksissä otettava huomioon mitä ulkomaankauppahintojen valvonnasta erikseen määrätään.

5) Vientitavarain hinnat on samoin säännösteltävä niitä määräyksiä ja ohjeita noudattaen, joita ulkomaankauppahintain valvonnasta erikseen annetaan.

6) Kaupan myyntipalkkioiden korottamista ei ole sallittava, ellei siihen ole erittäin pakottavia syitä kansan toimeentulolle elintärkeän jakelun turvaamiseksi.

7) Maksujen ja palkkioiden luontoisten korvausten sekä vuokrien säännöstelyssä on noudatettava samoja perusteita ja menetelytapoja kuin hintojen säännöstelyssä.

Näitä ohjeita on noudatettava siinäkin tapauksessa, että palkat nousevat syyskuun 1943 tasosta, ellei palkkasäännöstelypäätöksen mukainen palkkojen nousu ole enempää kuin 5 % mainitusta tasosta.

Näistä ohjeista poikkeamiseen on kussakin yksityistapauksessa saatava valtioneuvoston lupa. Vain silloin, kun hintaneuvosto on yksimielinen siitä, että jotakin näistä ohjeista poikkeavaa hinnankorotusta ei maan huoltotilannetta vaikeasti vaarantamatta voida evätä, viranomainen voi sellaiseen korotukseen suostua.

Valtioneuvoston tarkoituksena on pidättäytyä liikevaihtoveron ja muiden valtiolle menevien hintatasoon vaikuttavien maksujen korottamisesta.

Näillä ohjeilla kumotaan valtioneuvoston 17 päivänä lokakuuta 1942 antamat ohjeet hintasäännöstelyn tehostamiseksi.

II. Ohjeita koskeva selvennys.

Annettu 20 päivänä huhtikuuta 1944.

Valtioneuvosto on päättänyt selittää valtioneuvoston 8 päivänä marraskuuta 1943 hintasäännöstelyn tehostamiseksi antamien

ohjeiden sanonnan „hintakysymyksiä ratkaistessaan” tarkoittavan sitä, että viranomaisten on noudatettava ohjeita niiden sanamuodon mukaisesti kaikkien niiden hintojen ja maksujen osalta, jotka joutuvat viranomaisten vahvistettaviksi, ja että viranomaiset sen ohella ovat velvolliset seuraamaan hintatason kehitystä muissakin tapauksissa ja ryhtymään tarvittaessa toimenpiteisiin muidenkin hintojen ja maksujen ohjaamiseksi ohjeiden periaatteiden mukaisesti.

III. Ohjeiden muutos.

Annettu 28 päivänä joulukuuta 1944.

Valtioneuvosto on päättänyt, että sen 8 päivänä marraskuuta 1943 hintasäännöstellyn tehostamiseksi antamia ohjeita on edelleenkin noudatettava siten muutettuina, että työpalkkojen säännöstelemisestä annettujen määräysten mukainen työpalkkojen nousu saadaan ottaa huomioon tuotantokustannuksissa sekä hintoja sen johdosta hintaneuvoston suostumuksella korottaa, mikäli hintaneuvosto on yksimielinen siitä, että korotus on tarpeellisenä pidettävän tuotannon ylläpitämiseksi tai aikaansaamiseksi välttämätön eikä muita tuotantokustannuksia tai yrittäjän voittoa voida koh-

tuullista kannattavuutta vaarantamatta vastaavasti alentaa. Samoin voidaan hintoja hintaneuvoston suostumuksella muulloinkin korottaa, jos hintaneuvosto on yksimielinen siitä, että korotusta ei voida tarpeellista tuotantoa vaarantamatta evätä. Alussa mainittuihin ohjeisiin 20 päivänä huhtikuuta 1944 tehty selvennys jää kuitenkin voimaan.

IV. Asetus hintaneuvostosta.

Annettu 21 päivänä toukokuuta 1943.

3 §.

Toimenpiteeseen, joka on omiaan korotamaan hintatasoa tai on vastoin hintaneuvoston antamaa yleistä ohjetta tai lausuntoa, ei viranomainen saa ryhtyä, ellei toimenpide perustu valtioneuvoston päätökseen.

4 §.

Jos se viranomainen, jonka päätettävä asia on, ei katso voivansa noudattaa hintaneuvoston ohjetta tai lausuntoa, on asia saatettava valtioneuvoston käsiteltäväksi.